

«Затям собі на віки вічні...» (1972)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Затям собі на віки вічні,
Навіки в собі загублю,
На березні свої і січні,
На тихі тиші і на січі,
Затям собі, і замолю
Твоє обличчя... Глей і глицю,
І цю дорогу дорогУ,
Де в сні старім про Остряницю
Чорніє груша на снігу.

1972

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/zatiam_sobi_na_viky_vichni